

Eklektiske Peter Adolphsen er tilbage fra sin skrivekrise



Peter Adolphsen er en underlig fisk i det danske litterære grundvand; eklektisk og idebåren og med større affinitet for at bygge opfindsomme verdener end at skrive med karakterbåren varme. Foto: Sara Galbiati.



Freja Cæcilie Petri Bondgaard
05.05.2024



BØGER // ANMELDELSE – Danmarks mærkværdige idebårne forfatter er tilbage med delvis fantasybog om vætter, parallelvirkeligheder og en kult ved navn 42. I Peter Adolphsens *Ellepigen Pif & 42, den tavse guru* nærmer vi os alt dét, der virker bag ryggen på os, skriver Freja Cæcilie Petri Bondgaard.

Ellepigen Pif & 42, den tavse guru

Forfatter: Peter Adolphsen

Forlag: Gyldendal

Udkom d. 30. april 2024.

Efter længere tids tavshed eller for at kalde tingen ved sit rette navn, skriveblokade, er der nu godt nyt fra Adolphsen. At forfatteren skulle have lidt af en sådan, er ikke mine gisninger, men én af hans egne besynderlige *aber dabeis*, idet han pludseligt lader sig

selv knopskyde i romanen som en parentes-karakter, der omtales som ”en midaldrende forfatter fra Danmark ved navn Peter Adolphsen” med skrivekrise.

“Han skriver som Borges, én af hans største litterære inspirationer, idédrevet og fabulerende, og det er altid idéerne snarere end karaktererne, der indprenter sig til eftertiden

Peter Adolphsen er en underlig fisk i det danske litterære grundvand; eklektisk og idebåren og med større affinitet for at bygge opfindsomme verdener end at skrive med karakterbåren varme. Han skriver som Borges, én af hans største litterære inspirationer, idédrevet og fabulerende, og det er altid idéerne snarere end karaktererne, der indprenter sig til eftertiden, hvilket nok også er blandt årsagerne til, at hans bøger kan forekomme mekanisk råkolde. Bare det forhold at ’hovedpersonen’ i *Machine* (2006) er en dråbe olie, siger det hele.

Peter Adolphsen excellerer i fantasy og magisk realisme

Med sit nyeste opfindsomme skud på stammen *Ellepigen Pif & 42, den tavse guru* forbliver Peter Adolphsen *delvist* indenfor sit typisk mekaniske naturvidenskabelige univers, men denne gang låner han træk fra både fantasyens og den magiske realismes verden.

I et lyskryds i Aalborg i 1980’erne bor en ellepige ved navn Pif, som er datter af en ellekonge og hans dronning Farfarelle. Pif kan lide at synge og danse og hoffet holder maskerade.

Engang boede vætterne: Ellefolk, nisser, dværge, nøkker, trolde, alfer og deslige i moser og vandløb, men i dag – på grund af urbaniseringen – er de blevet fortrængt til at måtte leve i varmerør, elektriske installationer, forbrændingsmotorer og deslige. De bor i et parallelunivers til den fysiske verden, som skal forstås som ”astralplanet, åndeverdenen, det swedenborgske rum”.

Som sædvanligt hos Peter Adolphsen, er der nogle interne logikker, der skal accepteres, hvis man vil lege med.

Peter Adolphsen

Ellepigen

Puff
&
42
den tavse guru

Roman

Gyldendal

I *Ellepigen Pif & 42, den tavse guru* nærmer vi os noget af det, der virker bag ryggen på os. Alt med synlig fremtrædelse i rummet, har bagvedliggende kausale årsager, også selvom mennesket ikke altid kan se og forstå dem.

I en parallelhistorie til Pif-historien møder vi så en *dude*, der hedder Dennis Blixiel, i hvert fald indtil, han ændrer navn til Phorty Tooh, der er taget til Arizonas ørken i slutningen af 1970'erne for at tage LSD. Under trippet får han en livsændrende vision, og han slår sig ned, skaber sit eget økosystem og nyder stilheden, indtil han en dag hører en lyd som var det en kæmpetændstik, der blev slukket i vand.

Han fisker en gennemforbrændt kvinde op ad vandet, som viser sig at have et ganske særligt indre. Hun har nemlig siden 1962 huset en *alux* (en art mytologisk ånd eller trickster i knæhøjde fra Mayafolkets mytologi), der lever inkognito i hendes nervebaner. Og som at dette ikke var nok, bor der så indeni denne *alux* en morderisk anlagt svamp og parasit, Sfyx.

“En sygdom, der får huden til at aldres i hastigt tempo, og som gør de inficerede så liderlige, at de eksempelvis tilfredsstiller sig med smattede bananer i Kvickly, når de handler

I *Ellepigen Pif & 42, den tavse guru* nærmer vi os noget af det, der virker bag ryggen på os. Alt med synlig fremtrædelse i rummet, har bagvedliggende kausale årsager, også selvom mennesket ikke altid kan se og forstå dem.

Vi så det i *Brummstein* (2003), *Machine* (2006) og *Rynkekneppesygen* (2017), hvor naturen altid virker bag ryggen på os og skaber virkeligheder.

I *Rynkekneppesygen* bider en »ofu« (et bænkebidslignende mikroskopisk rumvæsen) sig fast i en ung litteraturstuderendes kvindes navle og inficerer hende med den supersmitsomme sygdom MIWD (Mite Induced Wrinkle Disease). En sygdom, der får huden til at aldres i hastigt tempo, og som gør de inficerede så liderlige, at de eksempelvis tilfredsstiller sig med smattede bananer i Kvickly, når de handler. Alt dette ramasjang indtil deres hud bliver til læder, og de eksploderer og dør.

Altså, hvis lægevidenskaben ikke havde eksisteret til at diagnosticere dette fænomen, ville det nok fremstå *temmelig* mærkeligt. Og lad os holde fast i denne tanke, for det er lignende tanker, Adolphsen leger med i denne roman.

For selvom der endnu ikke findes nogen videnskab, der kan identificere vætterne, kan de godt lave løjer, hvis betydning træder ind i den fysiske verden. Og det er her, at vi

må forstå, at hvis blyanten ikke ligger, hvor vi lagde den, da vi gik i seng, så er det måske bare ellepigen Pif, der har været på spil om natten, mens vi sov.

I Pif-historien giver Peter Adolphsen altså en mytologisk-metafysisk forklaring på mærkelige hændelser, mens han i USA-historien giver en naturvidenskabelig.

“nogle gange skal der måske bare sendes et flyvende hjerte gennem verdensrummet for at få enderne til at mødes

For mærkelige ting sker og mærkelige kulte opstår. Føromtalte LSD-dude grundlægger nemlig en *The Hitchhiker's Guide to the Galaxy*-inspireret kult, der hedder 42, fordi $1 + 1$ er 42, og fordi meningen med livet er 42. Pludselig er han tavs guru for 41 hippier uden helt at ville det, alt imens den forbrændte kvinde går amok, fordi svampen Sfyx, der bor i hende, er masse-morder.

Folketro, sagn og myter kan altså skabe virkeligheder, og det samme kan mikrober, både når de forplanter sig i folk og gør dem vanvittige, og når de vokser, spreder sig og skaber dødelige epidemier.

I *Ellepigen Pif & 42, den tavse guru* excellerer Peter Adolphsen i excentricitet og fikumdik, mens hans underlige og til tider mekaniske interesse for universets indretning skinner igennem.

Måden hvorpå Aalborg og USA-historien lader sig forene, virker mest af alt som pludselig indskydelse, men nogle gange skal der måske bare sendes et flyvende hjerte gennem verdensrummet for at få enderne til at mødes, så det hele kan gå op.

Glad for bøger? Så klik dig videre på POV Internationals bogsektion [her](#).

gyldendal



Freja Cæcilie Petri Bondgaard

Freja Cæcilie Petri Bondgaard er uddannet teolog og skriver om kultur, eksistens og samfundsmæssige tendenser. Hun har arbejdet med kommunikation siden 2018. Hun har senest været ansat ved Det Ethiske Råd (Nationalt Center for Etik), og har siden...

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller bliv medlem!